

[Krag.]

Anledning lod jeg i sin Tid Sagen undersøge, og det viste sig, at der i Regnskabsaaret 1927—28 for Overligningskommissionerne ud over Landet havde foreligget ikke mindre end 800 Sager.

Hele Spørgsmaalet er oplyst i en Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 22. April 1929, der er aftrykt som Bilag til Landstingets Betænkning. I Aarhus Kommune behandlede Overligningskommissionen 183 Sager, i Horsens 63 Sager, i Randers 58 og i Esbjerg 50 og i flere andre Købstadkommuner et betydeligt Antal Sager. Dette synes mig at vise, at disse Kommissioners Virksomhed ingenlunde er betydningsløs, og at der i deres Tilstedeværelse ligger en vis Betyggelse for Skatteyderne med Hensyn til Lignings Rigtighed og Retfærdighed. Og da Udgifterne til Overligningskommissionernes Virksomhed i det omtalte Regnskabsaar ikke androg mere end ca. 1 400 Kr. — med andre Ord hver enkelt Sag havde kun kostet 1 Kr. 75 Ø. —, synes det mig, at man bør opretholde denne Institution.

Det glæder mig, at den højtærede Minister stiller Forslag derom, thi det er af Betydning, at Klager over Ligningen kan forelægges for et Forum, der ser med friske og uholdede Øjne paa Sagen, har Forudsætninger for at bedømme den ud fra Erfaringer med Hensyn til Behandling af tilsvarende Sager i andre Kommuner; det kan ogsaa bidrage til at skabe Ensartethed i den kommunale Ligningsvirksomhed, og dette har sin Værdi. Men netop ud fra denne Betragtning forekommer § 26 i den højtærede Ministers Forslag mig lidet heldig; men selvfølgelig er jeg og mit Parti paa dette Punkt som paa alle andre Punkter i Lovforslaget villig til Forhandling.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen fremsatte nogle korte Udtalelser om § 30, i hvilken Paragraf den højtærede Minister søger at indskrænke Byraadenes hidtidige Ansvarlighed overfor Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme til kun at omfatte forsvarelig Forvaring og Forvaltning. Jeg tror dog, at man paa dette Punkt bør blive ved den gældende Lovs Bestemmelser. Jeg mener nemlig ikke, det er tilstrækkeligt, at Byraadet har Pligt til at paase, at Skatter og Afgifter opkræves rettidigt — det er det, Ministeren foreslaar. Det maa ogsaa fordres, at denne Opkrævning sker rettelig, saaledes som Tilfældet nu er, det vil sige saaledes, at den er i Overensstemmelse med gældende Regler og foregaar paa rette Maade. Jeg henstiller til den højtærede Ministers Over-

vejelse, om han ikke med den her af mig givne Begrundelse kan være enig med mig i, at man paa dette Punkt bør opretholde gældende Lov.

Jeg ser, at man i Fjor under Lovforslagets første Behandling her i Salen og ogsaa i Udvalget i Forbindelse med Behandlingen af § 18 var inde paa en Drøftelse af Indlemmelsesspørgsmaalet, der i Lovforslaget findes berørt i Forbindelse med Bestemmelsen om Adgang for et Landdistrikt til at udskilles fra en Købstad som en særlig Sognekommune.

Jeg agter ikke her at komme nærmere ind paa hele det omfattende Indlemmelsesspørgsmaal; jeg ved særdeles vel, at der let gaar Brand i Sagen, naar man rører derved, og jeg har ikke noget Ønske derom ved denne Lejlighed. I et Ordskifte med det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har den højtærede Minister imidlertid tilladt sig at fremsætte nogle Bemærkninger om min Stilling til St. Hans Landsogns Indlemmelse i Odense Købstad, nogle Bemærkninger, jeg mener, den højtærede Minister burde have undladt.

Sygdom hindrede mig desværre i forrige Samling i at deltage i Forhandlingen om denne Sag og derfor ogsaa i at gøre Indsigelse imod den Fremstilling, den højtærede Minister gav. Det skete i nogen Maade derved, at det ærede Medlem Hr. Kyed tog Ordet, hvad jeg naturligvis er ham taknemmelig for, men jeg haaber dog, det maa være mig tilladt ved denne Lejlighed, foranlediget saaledes som jeg her har nævnt, at knytte nogle faa Bemærkninger til dette Spørgsmaal.

Den højtærede Minister udtalte: De tidligere afstukne Linier blev brudt af Indenrigsminister Krag. Jeg maa tilstaa, at jeg aner ikke, hvad den højtærede Minister mener hermed, jeg aner intet om, hvilke Linier det er, Ministeren her siger til, jeg er ganske uvidende om, hvilken Realitet Ministeren finder bag denne Beskyldning.

Den den Gang nedsatte Kommission fortsatte, i enhver Henseende upaavirket af mig, sit Arbejde og bragte det til Afslutning. Et Flertal indstillede, at Indlemmelse ikke fandt Sted, men at Sagen afsluttedes paa Grundlag af en nærmere angiven Ordning af Adgang for St. Hans Landsogn til Opnaelse af visse kommunale Goder og af det fremtidige økonomiske Mellemværende mellem de to Kommuner. Jeg fulgte denne Indstilling, som det var min Ret, og ophævede derefter Kommissionen, som det ogsaa var min Ret, og hvilken